

målsundervisning, og det er selvfølgelig ud fra deres erfaringsgrundlag.

Til fru Anne Baastrup: Jamen realiteten og kendsgerningen er – og det er også et svar til hr. Henrik Svane – at langt, langt de fleste vælger at blive boende i Danmark. Man kommer hertil frivilligt trods alt. Man vælger at etablere sig i Danmark, og så må kendsgerningen og konstateringen jo også være, at så må man lære dansk for at klare sig i det danske samfund, så er det ikke andre sprog, man skal lære for at klare sig.

Hvis man vil lære andre sprog, så er det en forældreopgave. Det synes jeg er glimrende. Det er fornemt. Det ville jeg også påtage mig som forælder i et andet land, men jeg ville ikke forvente, hvis jeg flyttede til et andet land, at det land skulle lære mine børn dansk, fordi jeg havde valgt at etablere mig dér. Det er mit ansvar.

Det danske samfund har ansvar for, at de børn kan klare sig hos os, fordi realiteten er, at de bliver boende. Hvis vi så får ændret det – og det er min sidste replik på spørgsmålet om flygtninge – så tror jeg, og det er også derfor, det undrer mig, at hr. Søren Kolstrup er oppe på den knage, at de fleste ansvarlige politiske partier jo gerne ser, og det gør flygtninge jo forhåbentlig også selv, at hvis der er kommet fred og ro i deres hjemland, så vil de gerne tilbage igen.

Jeg har den humanistiske tilgang til det, at hvis man flygter fra undertrykkelse, nød og forfølgelse, så må man have adgang til at komme til Danmark. Men hvis der så er kommet ro i ens hjemland og man ikke bliver forfulgt, fordi man har den hårfarve, man har, eller fordi man har den tro eller den politiske overbevisning, man har, så skal man tilbage igen.

Det er jeg sikker på at langt de fleste flygtninge føler, og det er jeg sikker på at de fleste politiske partier føler, men realiteten er altså bare, at sådan fungerer det ikke herhjemme i dag, og så må man lære folk dansk.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Der er jo vild forvirring om Venstres og De Konservatives udlændingepolitik for tiden, men jeg må konstatere, at der i hvert fald er en enkelt ordfører, nemlig næstformanden for Det Konservative Folkeparti, der ikke ønsker at få gennemført Det Konservative Folkepartis udlændingepolitik. Det ser jeg frem til, og jeg er

meget glad for det, og jeg håber, at den opfattelse kommer til at blive delt af hele den konservative gruppe.

Hr. Brian Mikkelsen er en meget fin mand i den gruppe, og jeg går ud fra, at han også har så stor gennemslagskraft, at Det Konservative Folkepartis udlændingepolitik bliver ændret således, at udlændingene ikke skal sendes hjem inden for en 7-års-periode. Hvis det er sådan, at hr. Brian Mikkelsen holder fast i, at de skal sendes hjem, så forsvinder jo det humanistiske menneskesyn, og så forsvinder alle de pæne ord, hr. Brian Mikkelsen lige har sagt, og så bliver alle jo lidt kede af det.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg er enig med den konservative ordfører i – som jeg også har sagt tidligere fra Tingets talerstol – at en succesfuld integration er en frivillig tilbagevenden for en flygtning. Det står jeg ved, og jeg tror også, mit parti står fuldstændig bag den holdning, for det ville være det bedste.

Men vi ved selvfølgelig også af erfaring, at den type krige, som skaber flygtninge i vor tid, ikke er – man kunne sige det lidt koket – en god, gammeldags krig, hvor der kommer en fredsslutning, og så kan der nok findes ud at lave nogle ordentlige tilbagesendelser, osv. Det er jo ofte etniske krige, borgerkrige osv., og derfor tager det lang tid. Men jeg kan altså konstatere, at Det Konservative Folkeparti ønsker, at Folketinget ikke skal bevilge offentlig støtte i 7 år til, at de børn og unge, der måtte komme hjem på et tidspunkt, skal kunne lære deres modersmål, og jeg trækker igen den familie frem, hvor forældrene, som er analfabeter, ikke kan lære børnene deres eget sprog.

Det er altså det menneskesyn, som vi nu skal begynde at operere med i forbindelse med De Konservative, og det synes jeg ikke er behageligt.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Da jeg sagde i et spørgsmål til hr. Brian Mikkelsen, at de danske erfaringer med tosprogedes undervisning er rimelig entydige, og at de i hvert fald under alle omstændigheder viser, at modersmåls- og danskundervisning kan være til gavn for hinanden, svarede hr. Brian Mikkelsen: Nej, der findes andre erfaringer.

Derfor spørger jeg helt konkret hr. Brian Mikkelsen: Hvordan læser hr. Brian Mikkelsen